

Už vím, že není ostuda POŽÁDAT O POMOC

Onoho osudového dne před dvanácti lety jsem zjistila, že jsem podruhé těhotná. Mé velké štěstí ale trvalo jen pár minut. Vzápětí přišla zpráva o tragické smrti mého muže. Byla jsem zrcená. Následující léta byla těžká a podepsala se na mém zdraví...

Nastal poslední den letních prázdnin, čtyřletý Lukášek měl jít do školky a já opět do práce. A pak jsem odpoledne zjistila, že čekám miminko. Byla jsem šťastím bez sebe, konečně to po několika marných pokusech a samovolném potratu zase vyšlo. Věřila jsem, že tentokrát dítě donosím. Musím! Strašně jsem se těšila na večer, až se domů vrátí můj muž. Bude z té zprávy nadšený jako já. Vychutnávala jsem si ty dlouhé minuty a v duchu už vozila kočárek... Ale pak zazvonili dva muži v uniformě a sdělili mi, že manžel měl těžkou nehodu. Bohužel nepřežil. Policisté odjeli a mně se zhroutil svět.

Na všechno sama...

Po měsících, které jsem proplakala a kvůli Lukáškovu přežila jen s velkým sebezapřením, se narodila Eliška. Konečně k nám zase přišla radost. Můj život šel dál a točil se hlavně kolem dětí. Lukášek měl i přes mou veškerou snahu velké problémy, těžce snášel, že táta najednou není. Naštěstí nám pomohla hodná paní psychologka. Pomohla mu i Eliška, byla naše sluníčko. Učila jsem oba lyžovat, jezdit na kole, plavat, smát se, mít se rádi..., žít. Jen mně to úplně nešlo. Všechna trápení jsem prožívala úplně sama, musela jsem zvládat věci, které v jiných rodinách dělají chlapi. Nechtěla jsem být nikomu na obtíž a pláčkala jsem už jen tajně. Děti rostly, byly čím dál hodnější, zodpovědnější, všichni jsme se měli moc rádi.

Varování těla

Když bylo Lukášovi dvanáct a Elišce sedm let, onemocněla jsem mononukleózou. Ihned po jejím vyléčení mě začala příšerně bolet záda, několik měsíců jsem se hýbala jen se slzami v očích. Lékaři zjistili, že mám vyhrželé ploténky. Není divu, sama jsem stěhovala nábytek a zvedala kola na střechu auta. Jezdila jsem tedy na kapačky, sama sebe vozila v autě, ze kterého jsem vylézala jen se zatátnými zuby. Tak moc mě záda bolela! Možná právě ta bolest měla být důrazné varování, že mám zvolnit, požádat o pomoc. Já ale stále dělala všechno tak jako dříve, předstírala jsem, že

pokračoval můj každodenní boj s bolestí zad. Nedokázala jsem se zbavit pláče a stále byla na lécích.

Rakovina? Tak to vzdávám! Anebo ne?

V den, kdy syn dělal přijímací zkoušky na gymnázium, jsem se to dozvěděla. Diagnóza zněla: rakovina prsu. To už jsem vážně měla chuť ten svůj život zabalit, přestat svému okolí přidělavat starosti. Takové byly moje první myšlenky. Věděla jsem, že nejhorší bude oznámit tuhle zprávu mamince (tatínek nám už zemřel). Vidět bolest v jejích očích pro mě bylo strašné. Nakonec jsem se přece

jen vzchopila a rozhodla se bojovat, vždyť mám dvě skvělé děti! Jenže myšlenky, že tohle už nemůžu sama zvládnout, mě napadaly často. Moc mi pomohly moje kamarádky, ale nejvíc maminka, která se musela dívat na to, jak mi je po chemoterapii špatně. Bylo to náročné období, avšak před dětmi jsem se snažila být v pohodě. Následovala operace, to už některé „kamarádky“ nevydržely. Po měsíci náročného hojení začalo šestitýdenní ozařování v Motole. Každé ráno, i o Vánocích – tam a zpět. Popáleniny, hrozná únava. Domácnost, ve které mě neměl kdo zastoupit. To všechno byl vyčerpávající koloběh, ale já už věřila ve šťastný konec. Po deseti měsících hrůzy jsem se zase mohla vrátit do práce. Učím matematiku a práce ve škole mě moc baví. Zbývaly už jen dva týdny ozařování. To zvládnou, říkám si. Stále však cítím velkou únavu... Teď jsou prázdniny, a já stále nemám sílu něco s dětmi podniknout, i když bych tolik chtěla.

Když to jde a je mi líp, vyrazím s dětmi do přírody

Na děti jsem pyšná, obě závodí na kánoích. Lukáš dokonce na vrcholové úrovni. Oba domů nosí medaile.

Dcera Eliška je od narození naše sluníčko

Peníze došly

Po celou tu dobu jsem se strašně bála, že mi dojdou peníze. Vůbec mě nenapadlo požádat někoho o pomoc. Stále jsem si myslela, že jsou na tom lidé hůř. Jednou v noci jsem nespala a přemýšlela, jak to udělat, aby děti nemusely přestat sportovat. Kroužky a členství ve sportovních oddílech něco stojí, jenže já už neměla na zaplacení ničeho. Potřebuji pomoc, zadala jsem tehdy do internetového vyhledávače. A vykouklo na mě: DOBRÝ ANĎEL. Ještě v noci jsem napsala mail, a vzápětí přišla pomoc. Jak já si vyčítala, že mě to nenapadlo dřív! Možná by moje děti bývaly nemusely zůstat doma, zatímco ostatní jely na školu v přírodě. Mohla jsem jezdit na chemoterapii autem, a ne se slzami v očích hodinu a půl autobusem.

Děti mi pomáhají

Poprvé v životě jsem si řekla o pomoc – a pochopila jsem, že

Stát se Dobrým andělem je jednoduché

Stačí se zaregistrovat na www.dobryandel.cz a začít přispívat. Nadace odevzdá vaše příspěvky rodinám s dětmi do posledního haláře, je jen na vás, jakou výši příspěvků zvolíte. Pravidelná finanční pomoc je zasílána rodinám s nezaopatřenými dětmi, kde rodič nebo dítě onemocněli rakovinou či jiným závažným onemocněním.

to není žádná ostuda. Někdy se prostě bez pomoci neobejdete. Já se díky tomu zase mohla postavit na vlastní nohy. Dobří andělé nám zasílají příspěvky již devátý měsíc. Děti díky tomu pojedou na tábor, poněvadž já s nimi jet na dovolenou zatím nemohu. Bohužel se přidaly nějaké komplikace a ještě se musím léčit. Raduji se z toho, že obě děti sportují, dělají rychlostní kanoistiku, syn dokonce na vrcholové úrovni. Mohou ve svém koníčku dál pokračovat. Jsou úspěšné ve škole, zase se smejí a dodávají mi odvahu. Věřím, že to společně zvládneme! Slovo DĚKUJEME je asi málo. Hned, jak to naše finanční situace dovolí, staneme se i my Dobrymi anděly.

Petra Dvořáková

Pro nezapomenutelné zážitky

1x fotoaparát
nebo hotovost
1 500 Kč

Chystáte se na rodinnou oslavu nebo setkání s přáteli? Hrajte s námi a vezměte s sebou fotoaparát, díky kterému si pořízené momentky můžete hned vytisknout.

Vyškrtáte-li z osmisměrky všechna uvedená slova, sestavíte ze zbylých devíti písmenek po rádcích tajenku.

Slova k vyškrtávání:

AKTUALIZACE, ALTÁNEK, APARATURA, ČELEDÍN, DIETA, GRANADA, JÍDELNÍČEK, KAMPELIČKA, KATEDRA, KOCOUR, KOPANÁ, KOSTRA, LOPATKA, OBLAK, ODRODILEC, PEKLO, PODLAŽÍ, RUKOJEŤ, ŘEDIDLO, SKEPTIK, SKICA, SKOKAN, SMETANA, STARČEK, UKÁZKA, ULICE, ZAPALOVAČ, ŽACTVO.

Č	Č	A	V	O	L	A	P	A	Z	U
A	E	P	B	L	R	U	O	C	O	K
C	E	L	I	D	O	R	D	O	O	Á
I	A	T	E	I	D	P	L	P	O	Z
K	M	T	A	D	A	N	A	R	G	K
S	A	S	Y	E	Í	N	Ž	T	E	A
K	O	M	P	Ř	Á	N	Í	Č	K	P
S	V	E	P	Ř	Á	N	Í	A	O	A
K	T	T	Š	E	U	N	L	R	L	R
E	C	A	Z	I	L	A	U	T	K	A
P	A	N	R	E	I	I	Á	S	E	T
T	Ž	A	D	Č	C	N	Č	O	P	U
I	E	Í	N	Ť	E	J	O	K	U	R
K	J	N	A	K	O	K	S	Í	A	A

Stačí okamžik, a hotová foto budete mít v ruce.

